

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.II.20.037/2026/5.

A felperes:

(felperes neve) (lakcím)

A felperes jogi képviselője:

Dr. Kókai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kókai Gábor ügyvéd, iroda címe)

Az alperes:

(alperesi szerkesztőség neve) (cím)

Az alperes jogi képviselője:

Kummer Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kummer Ákos ügyvéd, iroda címe.)

A per tárgya:

sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Kecskeméti Törvényszék 10.P.21.700/2025/12.

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés száma:

alperes, 10.P.21.700/2025/15.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az (kiadó neve)t (cím), hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 101.600 (százegyezer-hatszáz) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az (kiadó neve)t, hogy fizessen meg a Magyar Államnak a NAV illetékbevételi számlájára 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az esedékesség napjáig.

Az illetékfizetési kötelezettség jelen határozat meghozatalát követő 60. nap.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A tényállás

[1] A felperes a X Kft. ügyvezetője, az alperes szerkesztésében jelenik meg a (internetes portál címe) internetes portál, kiadója az (kiadó neve).

[2] A perbeli írás közzétételét megelőzően a helyi közéletet foglalkoztató téma volt, hogy a felperes vonatkozásában fennállnak-e a X Kft. ügyvezetői teendőinek ellátásához és a kinevezéséhez szükséges feltételek.

[3] Az alperes 2025. május 22. napján e-mailben megkereste a felperest, hogy tegyen nyilatkozatot, rendelkezik-e a pozíció betöltéséhez szükséges végzettséggel és azt tudja-e igazolni. A felperes a megkeresésre nyilatkozatot nem tett. Ezt követően az alperes 2025. május 27. napján a témában írást közölt. Ennek megjelenését követően a felperes Wikipédia oldalán feltüntetésre került, hogy 2019-ben a Z Egyetemen diplomát szerzett, később elvégezte a (képzési központ neve) Közművelődési Szakember felsőfokú szakképzését. E tények korábban az oldalon nem szerepeltek.

[4] Az alperesi hírportálon 2025. október 15. napján „Nem stimmelnek az adatok (felperes neve) bizonyítványai körül” címmel jelent meg írás. Az beszámolt (település neve) Megyei Jogú Város 2025. október 2-i közgyűléséről, amelynek napirendjén szerepelt a K Központ strukturális átszervezésére vonatkozó előterjesztés. Ismertette az ellenzék e vonatkozásban felmerülő felvetését, így azt, hogy a jelenlévő felperes a bizonyítványairól tegyen személyes nyilatkozatot, amely nem történt meg. Közölte, a polgármester ismertette a felperes végzettségeit igazoló bizonyítványokat, amely szerint a Z Egyetem táncos- és próbavezető alapképzés szakán 6 félév alatt szakképzettséget szerzett jeles minősítéssel, 2021-ben pedig közművelődési szakember vizsgát tett. Ezután az írás felhívja a figyelmet arra, hogy a felperes Wikipédia oldalán e képzettségek jelenleg szerepelnek, de feltüntetésükre csak a 2025. május 27-i cikk megjelenését követően került sor. Megjegyezte, „lehet csak véletlen egybeesésről van szó, vagy az ügyvezető asszony így szeretett volna pontot tenni a bizonyítványok körüli kérdésekre”. A szerző álláspontja szerint ez nem sikerült, mert a Z Egyetem 2018/2019 évkönyvében a felperes neve „túlfutóként” került feltüntetésre, ami azt jelenti, hogy a hallgató több féléven keresztül tanult a szakon, mint amennyi ideig a tanterv szerint az eredetileg tartana. Az írásba beszerkesztésre került az évkönyv érintett oldala, mint ahogyan előzőleg a Wikipédián a két időállapotban megjelent különböző tartalom is.

[5] Ezt követően a cikk az alábbiakat tartalmazza: „Ezek alapján tehát két dolog biztos: mind a (személy neve) által előhozott papírokon, mind pedig a Wikipédia oldalon hamisan áll, hogy (felperes neve) 2019-ben diplomát szerzett a Z Egyetemen...”.

[6] A közművelődési szakember vizsgát illetően a cikk a következőket rögzíti: „Ugyan (személy neve) nem említi, de itt egész pontosan (ahogy a wikipédiára is felkerült) a (képzési központ neve) által kínált, OKJ-s közművelődési szakember képzésről van szó, amit (felperes neve) a wikipédia oldalán úgy tüntet fel, hogy a (képzési központ neve) közművelődési szakember felsőfokú szakképzése. Telefonos érdeklődésünkre a képzőhely tanfolyamvezetője elmondta, hogy ez nem felsőfokú képzettség, bár állítása szerint közművelődési intézmény vezetésére alkalmassá tesz”.

[7] A felperes 2025. november 13. napján előterjesztett az alperesi impresszumban megadott elektronikus elérhetőségre eljuttatott helyreigazítási kérelmének az alperes nem adott helyt.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[8] A felperes 2025. december 3. napján érkezett keresetében kérte, a bíróság kötelezze az alperest, hogy az általa megjelölt módon tegye közzé az alábbi helyreigazító közleményt: „Helyreigazítás: a 2025. 10. 15-én megjelent „Nem stimmelnek az adatok (felperes neve) bizonyítványai körül” című cikkünkben címében a való tényeket hamis színben feltüntetve írtuk azt, hogy (felperes neve) bizonyítványai körül nem stimmelnek az adatok. Valótlanul állítottuk továbbá, hogy mind a 2025. 10. 02-i közgyűlésen (személy neve) által ismertett dokumentumokban, mind pedig a Wikipédia oldalon hamisan áll, hogy (felperes neve) 2019-ben diplomát szerzett a Z Egyetemen, és valótlanul híreszteltük, hogy a (felperes neve) által elvégzett közművelődési szakember képzés ténylegesen nem felsőfokú képzettség”. Kérte az alperes kiadójának a megbízási szerződéssel igazolt bruttó 381.000 forint ügyvédi munkadíjban felszámított perköltségben való marasztalását, valamint 31.500 forint feljegyzett eljárási illeték megfizetésére kötelezését.

[9] Érvényesíteni jogként a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. tv. (a továbbiakban: Smtv.) 4. § (3) bekezdését, 12. § (1) és (2) bekezdését, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (a továbbiakban: Pp.) 495. §-át, 496. §-át, 499. §-át, 80. §-át, 81. §-át, 83. §-át jelölte meg. Tényállítása szerint az alperes a per tárgyává tett írásban az Smtv. 12. § (1) bekezdésének valamennyi fordulátat megvalósította. Hivatkozott továbbá a PK 14. számú állásfoglalására, amely szerint a sajtóközlemény kifogásolt tényállításainak valóságát a sajtószerv köteles bizonyítani.

[10] Előadta, 2019. június 25. napján ténylegesen „táncos és próbavezető” szakképzettséget szerzett a Z Egyetemen. A (képzési központ neve) Kft. által 2021. június 30. napján kiállított bizonyítvány tanúsága szerint a közművelődési szakember I. szakképzettséget szerzett, amely a 20/2018. (VII. 09.) EMMI rendelet 2. § (3) bekezdése alapján felsőfokú közművelődési szakképzettség. A címben szereplő állítás pedig valós tények hamis színben való feltüntetése.

[11] Az ellenkérelemre reagálva hangsúlyozta, a perbeli cikk kifejezetten az általa megszerzett végzettségekről és képzettségekről szól, határozottan állította, az ahogyan az a polgármester által ismertetésre került és ahogyan a Wikipédiában található, a valóságnak nem felel meg. E tények egyértelműen bizonyíthatóak, ezért nem tekinthetők véleménynek. A konkrét perbeli cikk megjelenése előtt az alperes nem kereste meg a csatolt évkönyv valószínűleg adminisztratív tévedés, az elírás folytán aktív hallgatóként rögzíti őt. A csatolt diplomamásolatból a végzettség ideje egyértelműen megállapítható. A képzettség felsőfokú jellegét az ágazati rendeletek mondják ki. Ezért megvalósult a valótlan tény híresztelése. A valótlan tényállítás nem áll védelem alatt. Álláspontjának alátámasztására alkotmánybírósági határozatokra hivatkozott.

[12] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltség megfizetésére kötelezését kérte, amelyet a csatolt megbízási szerződés alapján bruttó 266.700 forint ügyvédi munkadíjban számított fel. Vitatta a sajtó-helyreigazítás alapjául az Smtv. 12. § (1) bekezdésében írt tényállási elemek megvalósulását. Hangsúlyozta, olyan közéleti témában nyilvánult meg, amely (település neve) város közvéleményét hónapok óta foglalkoztatja, nevezetesen, hogy az X Kft. ügyvezetői tisztség betöltéséhez szükséges feltételek a felperesnél fennállnak-e. Korábbi cikkének megjelenését megelőzően megkereste a felperest a

releváns tények közlése végett, arra azonban választ nem kapott. Részletesen kifejtette védekezését a per tárgyává tett helyreigazítani kért közlések kapcsán. Így rámutatott, a valótlan tényállítás körében a felperes által keresetleveléhez csatolt bizonyítvány alapján nem kizárt, hogy tévesen fogalmazott a felperesről, azonban a tévedés nem felróható, mert a rendelkezésre álló, a felperes tájékoztatást megtagadó magatartása miatt hiányos adatok alapján jóhiszeműen járt el. Utalt továbbá arra, hogy a PK 12. számú állásfoglalás értelmében a helyreigazítást kérő személy megítélése szempontjából közömbös részletek, pontatlanságok nem adnak alapot a helyreigazításra.

[13] A hamis tény híresztelése kapcsán kifejtette, a „közművelődési szakember I” végzettséggel kapcsolatban megkereste a képzést folytató intézmény vezetőjét, akitől az ügyben szereplő tájékoztatást kapta.

[14] Utalt arra, a cikk lényege nem az, hogy a felperes pontosan milyen felsőfokú végzettséggel rendelkezik és mikor szerezte azt meg, hanem az a közéleti kérdés, miszerint rendelkezik-e megfelelő végzettséggel a nevezett közintézmény vezetésére. Ehhez képest nem bír jelentőséggel, hogy a végzettségét pontosan mikor, mennyi idő alatt szerezte meg, illetőleg, hogy a Wikipédián szereplő adatok mit tartalmaznak. A Y Vármegyei Kormányhivatal is vizsgálatot folytatott le a kinevezési feltételek fennállta vonatkozásában, megállapítva, hogy a felperes nem rendelkezik az általa vezetett intézmény élére való kinevezéshez szükséges szakképzettséggel. Hivatkozott továbbá a közéleti szereplők tágabb tűrési kötelezettségére, különösen ha kifejezetten közügyekkel kapcsolatosan éri tevékenységüket kritika.

[15] A felperes az Smtv. 9. § rendelkezéseit megszegve nem adott tájékoztatást a megkeresésre. Mindent megtett annak érdekében, hogy a valós tényeket felderítse, a felperesi együttműködés hiányára tekintettel felelősségre nem vonható.

[16] A helyreigazítás alóli mentesülése vonatkozásában hivatkozott a 34/2017. (XII. 11.) AB határozatra, a 7/2014. (III. 07.) AB határozatra, valamint a Kúria Pfv.IV.20.852/2004/7. számú határozatában foglaltakra.

Az elsőfokú ítélet

[17] Az elsőfokú bíróság – kijavított – ítéletében kötelezte az alperest, hogy az általa szerkesztett (internetes portál címe) internetes hírportálon az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 5 napon belül tegye közzé az alábbi helyreigazító közleményt az ott meghatározott módon.

[18] „Helyreigazítás:

A 2025. 10. 15-én megjelent „Nem stimmelnek az adatok (felperes neve) bizonyítványai körül” című cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy mind a 2025. 10. 02-i közgyűlésen (személy neve) által ismertetett dokumentumokban, mind pedig a Wikipédia oldalon hamisan áll, hogy (felperes neve) 2019-ben diplomát szerzett a Z Egyetemen, és valótlanul híreszteltük, hogy a (felperes neve) által elvégzett közművelődési szakember képzés ténylegesen nem felsőfokú képzettség”.

[19] Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperes kiadóját, az (kiadó neve)t, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 165.100 forint perköltséget. A felperest 10.500 forint, az (kiadó neve)t 21.000 forint le nem rótt kereseti illeték megfizetésére kötelezte.

[20] Határozatának indokolásában ismertette a jogvita elbírálása szempontjából releváns jogszabályi rendelkezéseket. Megállapította, a perindítást megelőző előzetes eljárást

a felperes lefolytatta, az előzetes eljárásra és a perindításra vonatkozó határidőket megtartotta, ezért a keresetet érdemben vizsgálta.

[21] Az alperes védekezése kapcsán mindenekelőtt rámutatott, az alperes nem vitathatóan közéleti témában nyilvánult meg, ennek megfelelően az Smtv. 10. §-ában foglaltak szűrőjén keresztül vizsgálta a helyreigazítási kérelmet. Megállapította, a felperesnek mint közfeladatot ellátó személynek az Smtv. 9. §-alapján kötelezettsége áll fenn a szükséges felvilágosításoknak és adatoknak a médiatartalom-szolgáltatók számára, megfelelő határidőben történő rendelkezésére bocsátására, ennek elmaradása esetén azonban a bírói gyakorlat csak szűk körben, speciális tényállási elemek megvalósulása esetén állapítja meg a helyreigazítás alóli mentesülést. Ezért nem találta elfogadhatónak azt az alperesi védekezést, hogy a felperes a 2025. május 22-i megkeresésre nem válaszolt.

[22] Az alperes által hivatkozott 34/2017. (XII. 11.) AB határozat kapcsán utalt arra, a perbeli cikk témája nem egy sajtótájékoztatóról történő szövegű tudósítás, hanem egyrészt a közgyűlésen történtek, másrészt az ennek alapjául szolgáló közéleti vita fejleményeinek a bemutatása, ennek részeként a felperes képzési körében megfogalmazott közlések, amelyre a sajtó-helyreigazítás kifejezetten irányul. A közgyűlést követően pedig az írásban ismertetett képzésekre vonatkozóan a felperesi álláspont beszerzése érdekében alperesi megkeresés nem történt.

[23] Rámutatott, a PK 14. számú állásfoglalás 1. pontjában foglaltak értelmében a sajtó-helyreigazítási perben a sajtóközlemény kifogásolt tényállításainak valóságát a sajtószerző köteles bizonyítani. A sajtó-helyreigazítás célja a nem bizonyított valóságú közlemények rövid időn belüli korrigálása, a közvélemény hiteles tájékoztatásának helyreállítása. A helyreigazítási per nem kártérítési jogintézmény és nem szankció, az ezen túl felmerülő más kérdésekre, így arra, hogy okozott-e jelentős érdeksérelmet, ki a felelős a valótlan közlés megjelenéséért, a sajtó jó-, vagy rosszhiszeműsége, az újságíró gondossága, a forrás megbízhatósága, az ellenőrzési kötelezettség teljesítése, nem a sajtó-helyreigazítás hivatott választ adni. Ezért az alperes által e vonatkozásban megjelölt alkotmánybírói és kúriai határozatokban foglaltakra történő hivatkozás nem foghat helyt.

[24] Azt, hogy a kifogásolt közlések tényállításnak vagy véleménynyilvánításnak minősülnek-e, az ún. bizonyíthatósági teszt alapján vizsgálta. Ennek figyelembevételével egyértelműen megállapíthatónak találta, hogy az a közlés, miszerint a közgyűlésen ismertetett dokumentumokban, és a Wikipédia oldalon hamisan áll, hogy a felperes 2019-ben diplomát szerzett a Z Egyetemen, tényállítás. Ennek valóságát az alperes nem bizonyította. A perbeli cikkben ismertetett 2018/2019-es évkönyv másolatán kívül további bizonyítékot, bizonyítási indítványt nem terjesztett elő. Ezzel szemben felperes csatolta a 2019. június 25. napján kiállított oklevelet, amely tanúsítja, hogy a Z Egyetem táncos és próbavezető szakán szakképzettséget szerzett. Utalt arra, a bizonyítvány ismeretében az alperes is kijelentette, nem kizárt, hogy valótlan adatokat közölt. Ezért e közlés tekintetében a helyreigazítási kérelmet megalapozottnak ítélte.

[25] A második közlés szintén tényállítás. A sajtószerző a közleményben megjelenő tények valótlanlansága miatt akkor is felelősséggel tartozik, ha másoktól szerzett értesülésekre hivatkozik, így a valótlan tény híresztelése is alapot adhat a helyreigazításra.

[26] Az alperes az öt terhelő bizonyítási kötelezettség körében ezzel összefüggésben semmilyen bizonyítást nem ajánlott fel. Ezzel szemben a felperes csatolta a Közművelődési szakember I. szakképzés megszerzését igazoló bizonyítvány másolatát, a hivatkozott 20/2018. (VII. 09.) EMMI rendelet 2. § 3. pontja alapján pedig megállapítható, hogy a rendelet alkalmazásában felsőfokú közművelődési szakképzettségnek tekintendő az Országos Képzési Jegyzékben meghatározott, felsőfokú végzettségi szintre épülő közművelődési szakember szakképesítés is. A felperes által elvégzett szakképzés a felperes felsőfokú végzettségére épül,

vagyis felsőfokú képzettségnek tekintendő. Mindezek alapján az alperes által híresztelt tény valótlannak bizonyult, és e körben is megalapozott a helyreigazítási kérelem.

[27] Azzal a közléssel kapcsolatos helyreigazítási igényt, amely szerint a felperes bizonyítványai körül nem stimmelnek az adatok, részletesen kifejtett indokai alapján alaptalannak ítélte és e tekintetben a keresetet elutasította.

[28] A pervesztesség-pernyertesség arányát a felperesre kedvezőbben 2/3-1/3 arányban határozta meg és ennek figyelembevételével rendelkezett a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján a peres felek által jogi képviselőjükkel megkapcsolatban felszámított perköltség és a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt eljárás illeték megfizetéséről azzal, hogy az alperes pervesztességhez igazodó eljárás költség és illeték megfizetésére az alperes kiadóját kötelezte.

A fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

[29] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával a kereset teljes elutasítását kérte. Kérte továbbá a felperes első- és másodfokú perköltségben való marasztalását azzal, hogy annak megfizetésére a felperest a médiatartalomért szerkesztői felelősséggel rendelkező jogi személy, az (kiadó neve) részére kötelezze a bíróság.

[30] A másodfokú bíróságtól a Pp. 369. § (3) bekezdés a) és c) pontja szerinti felülbírálati jogkör gyakorlását kérte. Anyagi jogszabálysértésként a Pp. 499. § (1) bekezdését, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv. (a továbbiakban: Ptk.) 1:4. § (1) – (2) bekezdését, az Smtv. 4. § (1) bekezdését, 9. §-át, 10. §-át, 12. § (1) és (2) bekezdését, 13. §-át jelölte meg, hivatkozott továbbá a PK 12. számú állásfoglalásban foglaltak megsértésére is.

[31] Elsősorban azért tartotta az elsőfokú ítéletet jogszabálysértőnek, mert az annak ellenére kötelezte helyreigazítás közlésére, hogy a cikk megjelenése előtt igazoltan megkereste a felperest a kifogásolt közlésekkel kapcsolatban, aki arra az Smtv. 9. §-a alapján terhelő kötelezettsége ellenére nem válaszolt. Így a Ptk. 1:4. § (1) és (2) bekezdésébe ütköző módon maga hiúsította meg, hogy az olvasókat egy fontos közéleti kérdésben pontosan tájékoztassa.

[32] Hivatkozott az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdésére, továbbá arra, hogy az Mttv. 12. § (1) bekezdése értelmében az alperesre is irányadó Smtv. 13. §-ában és 10. §-ában írt kötelezettségeinek eleget téve kereste meg a felperest a cikk megjelenése előtt 2025. május 22. napján, kifejezetten a képzettségét illetően tette fel kérdéseit, amit ha a felperes megválaszolt volna, nem születhettek volna meg a jelen perben kifogásolt állítások. Megítélése szerint mindent megtett annak érdekében, hogy az Alkotmánybíróság 34/2017. (XII. 11.) AB határozatban írt helyreigazítás alóli mentesülés feltételei fennálljanak. Azzal, hogy a felperes a róla szóló kételyeket nem oszlatta el, maga erősítette fel azokat és járult hozzá ahhoz, hogy a közlemény téves információkkal rendelkezzen róla. Az elsőfokú bíróságnak a keresetet már ezen okból el kellett volna utasítania. Ezt támasztja alá a Kúria elsőfokú eljárásban is hivatkozott Pfv.IV.20.852/2024/7. számú határozata.

[33] Hangsúlyozta, azon túl, hogy a felperes iskolai végzettségével kapcsolatban a lehető legtöbb helyről információt igyekezett beszerezni, ismertette az őt képző felsőoktatási intézmény hallgatói adatbázisát, (település neve) polgármesterének az álláspontját, vagyis bemutatta a témában a felperes vele ellentétes álláspontját is. Azt nem vitatta, hogy hibázott, valótlannak állítást tett közzé a felperesről, de ebben felróhatóság nem terheli.

[34] Kiemelte az Alkotmánybíróság 7/2014. (III. 07.) AB határozatban foglaltakat, amely zsinórmértéknek tekinti az ún. New York Times -doktrínát, megismételte annak tartalmát.

[35] Hangsúlyozta, helyesen rögzítette az elsőfokú bíróság az ítélet indokolásának [47] bekezdésében a perbeli cikk lényegét, nevezetesen, közéleti kérdés az, hogy a felperes rendelkezik-e megfelelő végzettséggel a (település neve) kulturális életében kiemelkedő szerepet betöltő közintézmény vezetésére. Az elsőfokú bíróság azonban helyes megállapítása megfelelő jogkövetkezményeit nem vonta le. Érvélese szerint a kifogásolt és az elsőfokú bíróság által helyreigazítandónak minősített közlések a cikk egészében a PK 12. számú állásfoglalásban írtak szerint vizsgálva a felperes megítélése szempontjából közömbös részletkérdéseknek minősülnek, ezért e valótlán állítások egyike sem alkalmas a helyreigazítás elrendelésére. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság kizárólag a bizonyíthatósági teszt pusztá alkalmazásával bírálta el a per tárgyává tett állításokat, azonban az Alkotmánybíróság 3107/2018. (IV 09.) AB határozat kimondja, a tényállítások meghatározása soha nem történhet önmagában a bizonyíthatósági teszt köznap értelemben vett automatikus alkalmazásával, azaz nem szorítkozhat kizárólag a vizsgált kijelentés szó szerinti tartalmának értékelésére, illetve nem elegendő pusztán annak kimutatása, hogy a vizsgált médiatartalom bizonyos elemei ténylegesen, objektív módon cáfolhatók. Az, hogy a felperesnek ténylegesen milyen iskolai végzettsége van, az adott végzettség tekinthető-e felsőfokúnak, vagy sem, illetve hol és mikor szerzett diplomát, irreleváns körülmények, nem változtatnak azon, hogy a perbeli médiatartalom egy fontos közéleti kérdésben való megnyilvánulás valamennyi érintett álláspontjának a bemutatásával. Összességében a cikk azt kritizálja, hogy a felperes megfelelő képesítés nélkül tölt be közéleti tisztséget és a meglévő iskolai végzettségét illetően is alappal merülhetnek fel kételyek. A cikk lényegi tartalmát illetően valótlán állítást az írás nem tartalmaz.

[36] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, perköltségként 101.600 forint (80.000 forint + 27 % áfa) ügyvédi munkadíjat számított fel a fellebbezéséhez csatolt számla alapján.

[37] Hangsúlyozta, az megfelel a valóságnak, hogy a 2022. május 22-i alperesi e-mailre nem reagált. A per tárgyat képező cikkben szereplő tényállításaiával kapcsolatban azonban az alperes nem törekedett álláspontjának megismerésére, és a nyilvánosság felé közvetítésére, ezzel pedig ő maga sértette meg a Ptk. 1:4. §-a szerinti elvárható magatartás elvét, valamint az Smtv. 10. §-ának és 13. §-ának alapvető rendelkezéseit.

[38] Az, hogy a (képzési központ neve) Kft.-nél megszerzett közművelődési szakember képzés nem felsőfokú képzettség, a bizonyítvány megtekintése, tartalmának megismerése esetén sem igazolható vagy cáfolható. Így tehát új információhoz az alperes akkor sem juthatott volna, ha a valótlán híreszteléssel összefüggésben a májusi megkeresés eredményeként megismeri az okiratot. A felsőfokú szakképesítés-jelleg az ágazati szabályokból következik. A közgyűlésen a polgármester tehát a valóságnak megfelelően ismertette az okirat tartalmát, ehhez képest az alperes tudatosan, kifejezetten rosszhiszeműen híresztelt valótlanságot a cikkben. Mindebből következően megalapozatlanul hivatkozott az alperes arra, hogy mivel mindent megtett a kiegyensúlyozott tájékoztatás alapelveinek érvényesüléséért, nem terheli helyreigazítási kötelezettség.

[39] Előadta, megkeresésére a Nemzeti Művelődési Intézet 2026. február 3-án megerősítette pontos jogszabályhely megjelölésével, hogy a közművelődési szakember I. végzettsége felsőfokú közművelődési szakirányú szakképesítésnek minősül. Utalt arra, bár a perben az általa híresztelt tény valóságnak való megfelelését az alperesnek kell bizonyítania a Pp. 373. § (3) bekezdése alapján, e bizonyítékot ellenkérelméhez mellékeli.

[40] Hangsúlyozta, a 13/2014. (IV. 18.) AB határozat kimondja, hogy közéleti szereplők esetében a közügyeket érintő, ámde hamisnak bizonyult tényállításokat csak abban az esetben oltalmazza a véleménysszabadság, ha a tényt állító vagy híresztelő jóhiszemű volt. Az 5/2015. (II. 25.) AB határozat szerint pedig a közügyek szabad megvitatásához fontos társadalmi érdek fűződik ugyan, de a bizonyíthatóan hamis tények önmagukban nem állnak alkotmányos védelem alatt. Az alperesnek az a hivatkozása, hogy sem rosszhiszeműség, sem súlyos gondatlanság nem terheli, a valóságnak nem felel meg.

[41] Az elsőfokú bíróság ítéletének [47] bekezdésében a másodfokú eljárás tárgyát nem képező perbeli közlés kapcsán fogalmazott úgy, hogy a jelen per tárgyát képező cikk is arról a közéleti vitakérdésről szól, hogy megfelelő végzettséggel rendelkezik-e az intézmény vezetéséhez. A per tárgyát képező cikkben azonban elsődlegesen nem a végzettsége, vezetői beosztás betöltésére való alkalmasságáról értekezett, hanem azt állította, illetve híresztelte, hogy nem szerezhette meg a közgyűlésen ismertetett paraméterek szerinti végzettséget, illetve a második szakképesítése nem minősül felsőfokúnak. Nem fogadható el tehát az az alperesi érvelés, hogy a PK 12. számú állásfoglalás fogalomkörébe tartozó, közömbös részletkérdésekben elkövetett lényegtelen tévedésről van szó.

Az ítéltábla döntésének indokai

[42] A fellebbezés alaptalan.

[43] A Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre tekintettel, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a fellebbezés 371. § (1) bekezdés a)-d) pontjaiban megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak.

[44] A rendelkezésből következően a 371. § (1) bekezdésében foglaltak miatt korlátnak minősül, hogy a fellebbező fél milyen konkrét döntést kér a másodfokú bíróságtól a tekintetben, hogy az mennyiben változtassa meg, vagy helyezze hatályon kívül az elsőfokú ítélet kifogásolt rendelkezését, vagy részét, és azt milyen okból tegye, továbbá, hogy a fellebbező fél milyen anyagi, illetve eljárási jogszabálysértést jelöl meg fellebbezése alapjául. Azzal tehát, hogy a fellebbező milyen határozott kérelmet és milyen indokkal ad elő, egyúttal kijelöli a másodfokú bíróságtól kért felülbírálat tárgyát és körét.

[45] Az alperes fellebbezésében jogszabályhelyszerűen is megjelölte a másodfokú bíróságtól gyakorolni kért felülbírálati jogkört, valamint a fellebbezése alapjául állított anyagi és eljárási jogszabálysértést. Ebből kitűnően az elsőfokú ítélet anyagi jogi felülbírálatát kéri.

[46] A Pp. 369. § (3) bekezdés a) pontja szerinti felülbírálati jogkör a bizonyítás eredményének felülmérlegelésével az elsőfokú bíróságtól eltérő tényállás megállapítását célozza, a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontja pedig a jogsértő anyagi jogi minősítés korrekcióját teszi lehetővé. A fellebbezésben előadottak alapján ez utóbbi felülbírálati jogkör gyakorlása szükséges. Az alperes fellebbezése ugyanis arra irányul, hogy az ítéltábla a megállapított tényekből az elsőfokú bíróságtól eltérő következtetést vonjon le, nevezetesen, hogy a felperes 2025. május 22-i megkeresésével eleget tett a rá vonatkozó jogszabályi rendelkezéseknek, ezáltal a helyreigazítási kötelezettség alól mentesül, másrészt a másodfokú eljárás tárgyát képező közlések véleménynek minősülnek, emiatt a helyreigazítás elrendelésének nincs helye.

[47] A Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontja szerinti felülbírálati jogkör gyakorlásával az ítéltáblának tehát abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből levont téves következtetéssel az Smtv. 12. § (1) bekezdését megsértve

állapította-e meg a fellebbezéssel érintett közlések tekintetében a sajtó-helyreigazítási igény megalapozottságát.

[48] Az ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a jogvita elbírálása során alkalmazandó jogszabályok helyes alkalmazásával az irányadó bírói gyakorlatot is figyelembe véve a megállapított tényekből helyes következtetést vont le és adott helyt a rendelkező részben foglalt körben a felperes helyreigazítás iránti igényének.

[49] Az ítéltábla a fellebbezés kapcsán az alábbiakat emeli ki:

[50] Az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához. A (2) bekezdés kimondja, Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét, biztosítja a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeit.

[51] Ezzel összhangban az Smtv. 4. § (1) bekezdése rögzíti, hogy Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét, a (3) bekezdés szerint a sajtószabadság gyakorlása nem valósíthat meg bűncselekményt, vagy bűncselekmény elkövetésére való felhívást, nem sértheti a közérkölcset, valamint nem járhat mások személyiségi jogainak sérelmével. A 10. § szerint mindenkinek joga van arra, hogy megfelelően tájékoztassák a helyi, az országos és az európai közélet ügyeiről, valamint Magyarország polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményekről. A 12. § (1) bekezdése értelmében, ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, híresztelnek, vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállítása valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a való tények.

[52] A helyreigazítási igény tartalmi vizsgálatának legfőbb szempontjait az alperes által is hivatkozott PK 12. számú állásfoglalás tartalmazza.

[53] Az alperes fellebbezési érveinek sorrendjét követve az ítéltábla elsődlegesen a mentesülés körében előadottakat vizsgálta.

[54] Az alperes fellebbezési érvelése arra irányult, miszerint az a tény, hogy a felperes a 2025. május 22-i megkeresésre nem válaszolt az Smtv. 9. §-ában foglaltakra figyelemmel önmagában, tehát a közlés tartalmi vizsgálata nélkül a helyreigazítás alóli mentesülését, ezáltal a kereset elutasítását eredményezi.

[55] Az ítéltábla mindenekelőtt rámutat arra, az Smtv. 9. §-a önmagában közvetlenül nem alkalmazható, nem kikényszeríthető norma, deklaratív jelleggel rögzíti az állami és önkormányzati szerveknek, intézményeknek, tisztségviselőknek, a hivatalos és a közfeladatot ellátó személyeknek, valamint az állami vagy önkormányzati többségi tulajdonban lévő gazdasági társaságok vezetőinek a tájékoztatás elősegítése tekintetében előírt kötelezettségét, amelyet az információs önrendelkezési jogról és információszabadságról szóló 2011. évi CXII. tv. konkretizál (Nagykommentár Smtv. 9. §-ához fűzött magyarázat, Smtv. indokolása).

[56] Tény, hogy a felperes az alperes 2025. május 22-i megkeresésének nem tett eleget. Ez azonban, ahogyan azt az elsőfokú bíróság helytállóan megállapította, nem eredményezi az alperes mentesülését. A felperes e magatartása (mulasztása) legfeljebb a 2025. május 27. napján megjelent íráshoz kapcsolódóan lenne értékelhető. Az alperes a per tárgyát képező sérelmezett közlések közzétételét tartalmazó írásának megjelentetését megelőzően nem vitásan nem kínálta fel a válaszadás lehetőségét. A kiegyensúlyozott tájékoztatás kötelezettségének akkor tett volna eleget, ha a rendelkezésére álló, a cikkben felsorakoztatott valamennyi adatot a felperes rendelkezésére bocsátja, biztosítva, hogy arra a

felperes reagálhasson, kifejtse álláspontját. Ennek hiányában nem hivatkozhat megalapozottan arra, hogy a szakmai szabályok megtartásával járt el.

[57] A jogvita elbírálása szempontjából jelentősége van annak az alperes a fellebbezésben is hivatkozott körülménynek, hogy az írás közügyeket érintő kérdésben való megszólalás-e. A vélemény szabadság gyakorlásának határai a közügyeket érintő kérdésekben a szerint különböznek, hogy az adott közlés értékítéletnek vagy tényállításnak minősül-e. Az Alkotmánybíróság következetes értelmezése szerint az értékítéletekkel szemben a tényállítások mindig olyan konkrétumokat tartalmaznak, amelyek valósága bizonyítás útján igazolható, ellenőrizhető. Így a közügyeket érintő vélemény nyilvánítás szabadsága a valónak bizonyult tények tekintetében korlátlanul, míg a hamis tény állításával vagy híreszteléssel szemben már csak akkor véd, ha a híresztelő nem tudott a hamisságáról és a foglalkozása által megkívánt körültekintést sem mulasztotta el [13/2024. (IV.18.) AB határozat, Indokolás [31] bekezdés].

[58] Egyetért az ítéltábla az alperes e körben elfoglalt fellebbezési álláspontjával. A felperes kizárólagos önkormányzati tulajdonú gazdasági társaság vezető tisztségviselője, közérdeklődésre számot tartó, ezáltal a közéleti vita része, hogy rendelkezik-e a pozíció betöltéséhez szükséges végzettséggel. Ezt vizsgálva tette a helyreigazítással érintett – a másodfokú eljárásban már nem vitatottan – valótlanság tartalmú közléseket.

[59] Az, hogy a polgármester által ismertetett okiratokban, illetve a Wikipédia oldalon hamisan szerepel a felperes Z Egyetemen szerzett szakképzettségére vonatkozó adat, illetve a közművelődési szakember képzés felsőfokú végzettségnek felel meg, objektíven megállapítható körülmény, az erre vonatkozó kategorikus közlés – ahogyan azt az elsőfokú bíróság helytállóan megállapította – tényállításnak minősül, amelynek valótlansága esetén helyreigazításnak van helye. A kifejtettek szerint a fellebbezési ellenkérelemhez csatolt bizonyíték értékelése szükségtelen.

[60] Mindezekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[61] Az alperesi fellebbezés eredménytelensége folytán az ítéltábla a Pp. 499. § (1) bekezdésében írtak alapján az (kiadó neve)t kötelezte a felperes Pp. 81. §-a alapján felszámított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltiségének [Pp. 83. § (1) bekezdés], továbbá a tárgyi illetékfeljegyzési jogra tekintettel feljegyzett fellebbezési eljárási illeték megfizetésére a Pp. 101. § (1) bekezdése és Pp. 102. § (1) bekezdése alapján.

[62] Tájékoztatja az (kiadó neve)t, hogy a másodfokú eljárási illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetnie. Megfizetése során közleményként fel kell tüntetni adóazonosító számát, valamint az illetékfizetési kötelezettséget megállapító jogerős határozatot hozó bíróság megnevezését és a bírósági ügyszámot. Figyelmezteti az (kiadó neve)t, amennyiben az illetéket az esedékességgel nem fizeti meg, az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint késedelmi pótlékot kell fizetnie.

[63] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Szeged, 2026. február 10.

Dr. Béri András sk. Zánócné dr. Ocskó Erzsébet sk.

Dr. Lengyel Nóra sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

táblabíró